

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.II.28/2024/5. szám

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2024. május 16. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A vesztegetés hatósági eljárásban büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társa ellen indult büntetőügyben a Tatabányai Törvényszék 2024. február 14. napján kihirdetett 3.B.247/2023/20. számú ítéletét Terhelt2 II.r. vádlott tekintetében *megváltoztatja*.

Terhelt2 II.r. vádlottal szemben 190.000,- (egyszázkilencvenezer) forint erejéig vagyonekobzást rendel el.

Terhelt2 II.r. vádlott a kiszabott szabadságvesztés büntetésből - annak végrehajtása elrendelése esetén - feltételes szabadságra legkorábban a büntetés kétharmad részének letöltése után bocsátható.

Egyebekben helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 12.775,- (tizenkettőezer-hétszázhetvenöt) forint bűnügyi költség megfizetésére Terhelt2 II.r. vádlott köteles.

I n d o k o l á s

[1] A Tatabányai Törvényszék a 2024. február 14. napján megtartott előkészítő ülésen a 3.B.247/2023/20. számú ítéletével két terhelt büntetőjogi felelősségéről rendelkezett. Az ítélet Terhelt1 I. r. vádlott tekintetében 2024. február 14. napján jogerőre emelkedett.

[2] A törvényszék *Terhelt1 I. r. vádlott* bűnösségét vesztegetés elfogadása hatósági eljárásban büntetében (Btk. 296.§ (1) bekezdés) és hamis tanúzás büntetében (Btk. 272. § (1) bekezdés, (4) bekezdés I. fordulat) állapította meg. Ezért halmazati büntetésül 200 napi tétel – napi tételenként 1.300 Ft, összesen 260.000 Ft – pénzbüntetésre ítélte, valamint 10.000 forint erejéig vagyonekobzást rendelt el vele szemben. A kiszabott pénzbüntetés megfizetésére 20 havi részletfizetést engedélyezett, valamint rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[3] *Terhelt2 II. r. vádlottat* bűnösnek mondta ki vesztegetés hatósági eljárásban büntetében (Btk. 295.§ (1) bekezdés), felbujtóként elkövetett hamis tanúzás büntetében (Btk. 272. § (1) bekezdés, (4) bekezdés I. fordulat) és hamis vád büntetében (Btk. 268. § (1) bekezdés a) pont, (2) bekezdés). Ezért halmazati büntetésül 2 év börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette.

[4] Rendelkezett továbbá a lefoglalt bűnjelek sorsáról és az eljárás során felmerült bűnügyi költség - a vádlottak által részben külön-külön, részben egyetemlegesen történő - viseléséről.

[5] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen Terhelt2 II. r. vádlott és védője jelentettek be fellebbezést enyhítés érdekében.

[6] A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.49/2024/1-I. számú átiratában az enyhítés érdekében bejelentett védelmi fellebbezést nem tartotta alaposnak. Megállapította, hogy a felülbírálat terjedelme korlátozott a Be. 590.§ (3), (5) és (5a) bekezdések alapján, az elsőfokú eljárásban felülbírálatot gátló eljárási szabálysértés nem történt. A Be. 580. § (2) bekezdés b) pontja alapján rögzült a tényállás, melyből az elsőfokú bíróság helyes következtetést vont Terhelt2 II. r. vádlott bűnösségére, a bűncselekmények jogi minősítése is törvényes. A büntetékiszabási körülmények körében kitért arra, hogy további súlyosító körülményként értékelendő az elítélés adatai alapján, hogy II. r. vádlott a terhére rótt bűncselekményeit folyamatban lévő büntetőeljárás hatálya alatt követte el, melyre figyelemmel a törvényszék által kiszabott büntetés kifejezetten méltányos, a főügyészség annak enyhítését nem tartja indokoltnak, ezért az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

[7] Terhelt2 II. r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában a jogorvoslati kérelmet továbbra is fenntartotta, álláspontja szerint a II. r. vádlott a bűnössége beismerésével és tárgyaláshoz való jogának a lemondásával nagyban segítette a törvényszék munkáját, cselekményét őszintén megbánta. Rámutatott arra, hogy a védencének rendezett a családi élete, 4 gyermek eltartásáról gondoskodik, ezért továbbra is a büntetés enyhítését indítványozta.

[8] A nyilvános ülésen megtartott perbeszédében II. r. vádlott védője a fellebbezést fenntartva azt hangsúlyozta, hogy védence nem mérte fel a cselekménye tárgyi súlyát, ha tudta volna annak volumenét, nem követte volna azt el.

[9] A fellebbviteli nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a fellebbviteli főügyészség képviselője fenntartva az átiratában foglaltakat a védelmi fellebbezést alaptalannak tartva az elsőfokú döntés helybenhagyását kérte. A súlyosító körülmények tekintetében továbbra is kiemelte, hogy II. r. vádlott büntetőeljárás hatálya alatt követte el a terhére rótt cselekményeket, az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés messze elmarad a középértéktől, az általa alkalmazott joghátrány nagyon méltányos volt, annak további enyhítésére nincs indok.

[10] Az ítéltábla a védelmi fellebbezést nem találta alaposnak.

[11] A másodfokú felülbírálat során az ítéltábla a Be. 580. § (2) bekezdésében, az 583. § (3) bekezdés a) pontjában, az 590. § (3), (5) és (7) bekezdéseiben, az 591. § (2) bekezdésében, valamint a 606. § (3) bekezdésében foglaltak szerint korlátozott felülbírálatot folytatott le. A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel az ítéltábla nem vizsgálhatta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát, határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[12] A rendelkezésre álló iratok tartalma alapján a másodfokú felülbírálat során megállapítható volt, hogy az elsőfokon eljáró törvényszék a megtartott előkészítő ülésen a

vádlottaknak a bűnösségüket váddal egyezően beismerő és a tárgyaláshoz való jogról lemondó nyilatkozatát a törvényi előírásoknak túlnyomórészt megfelelő módon elfogadva hozta meg az ítéletét, ténylegesen a terheltek felmentésére, illetőleg velük szemben az eljárás megszüntetésére nem volt ok.

[13] A felülbírálat során a másodfokú bíróság az ítéletnek a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetőleg részeit vizsgálta felül, ezen túlmenően a támadott határozat fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírálta az elsőfokú bírósági eljárást, a Be. 607. § (1), továbbá a 608. § (1) és a 609. § (1) bekezdéseiben foglaltakkal összefüggésben az eljárási szabályok megtartását, továbbá a bűncselekmények minősítésére vonatkozó, illetőleg a szankció alkalmazásával kapcsolatos rendelkezéseket.

[14] Az előkészítő ülés megtartása során a másodfokú bíróság több kisebb eljárási szabálysértést is észlelt, mely azonban nem volt lényeges hatással az eljárás lefolytatására és az érdemi döntés meghozatalára. Az elsőfokú bíróság a Be. 499. § (6) bekezdésére figyelemmel a Be. 522. § (2) bekezdésében rögzített szabályt sértette akkor, amikor a vádlottakat egymás jelenlétében nyilatkoztatta a bűnösségük beismerése kérdésében, azonban a büntetéskiszabási körülményekre már az eljárási törvénynek megfelelő módon, a még ki nem hallgatott vádlott-társ távollétében hallgatta ki őket.

[15] A beismerő és a tárgyaláshoz való jogról lemondó nyilatkozat elfogadása körében hozott határozat nem ügydöntő végzés, melyre a Be. 451. § (1)-(3), (5) és (10) bekezdésekben rögzítettek megfelelően alkalmazandók. Ugyanakkor rögzíthető, hogy az elsőfokú bíróság előkészítő ülésen meghozott végzése csupán rendelkező és jogorvoslati részből állt, döntésének indokát az előkészítő ülésen kihirdetett határozata nem tartalmazza. Az is megállapítható azonban, hogy ezen hiányosságát utóbb, az ügydöntő határozata [2] bekezdésében pótolta, és számot adott a beismerés elfogadása tárgyában hozott határozata indokairól. Ekként megállapítható, hogy a vádlottak beismerő nyilatkozata elfogadásának Be. 504. § (2) bekezdésében rögzített törvényi feltételei fennálltak, az elsőfokú bíróság helytállóan döntött azok elfogadásáról.

[16] A felülbírálat eredményeként rögzíthető, hogy az elsőfokú bíróság hatályon kívül helyezést megalapozó eljárási hibát, illetőleg mulasztást nem vétett, okszerűen foglalt állást Terhelt2 II. r. vádlott büntetőjogi felelőssége tárgyában és a II. r. vádlott által megvalósított bűncselekmények jogi minősítését illetően sem tévedett. A másodfokú bíróság az ítélet indokolásából mellőzi a [19] bekezdésében rögzített bizonyítékok felsorolását tekintve, hogy a Be. 565. § (1) bekezdése pontosan rögzíti, hogy bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadása esetén a terheltek bűnösségét pontosan mire is alapítja, az eljárás ügyirataiból bizonyos bizonyítékok kiemelése mellőzendő.

[17] A büntetés kiszabása körében irányadó releváns körülmények felülvizsgálata során a másodfokon eljáró bíróság is vizsgálta és értékelte a törvényszék által feltárt bűnösségi és büntetéskiszabási tényezőket, ennek keretében szükséges rögzíteni, hogy az elsőbírői döntés [25]-[26] bekezdésében rögzített enyhítő és súlyosító körülmények nyilvánvalóan Terhelt2 II. r. vádlottra vonatkoznak, elírás folytán került csak az I. r. vádlott feltüntetésre. Ahogyan a főügyészség is rámutatott, a feltárt súlyosító tényezőket annyiban szükséges kiegészíteni, hogy Terhelt2 II. r. vádlott a terhére rótt bűncselekményeket a közúti baleset gondatlan okozása vétsége miatt folyamatban lévő büntetőeljárás hatálya alatt követte el.

[18] A fenti kiegészítés mellett is megállapítható, hogy a törvényszék törvényesen és okszerűen értékelte a büntetéskiszabás körében figyelembe veendő enyhítő és súlyosító körülményeket, azok nyomatékának is kellő jelentőséget tulajdonított. A fellebbezéssel érintett vádlott szerepének, cselekvőségének a terhére rótt bűncselekményekben a

törvényszék kellő jelentőséget tulajdonított, és az enyhítő körülményeket nagyobb nyomatékkel értékelve méltányos döntést hozott akkor, amikor a II. r. vádlott esetében jóval a középérték alatti tartamú szabadságvesztést alkalmazott annak végrehajtását felfüggesztve. A védelem által a fellebbezésben felhívott körülmények az elsőfokú bíróság részéről már kellő értékelést nyertek, azokon túl a másodfokú bíróság nem észlelt további enyhítő körülményt. Terhelt2 II. r. vádlott kedvező személyi és családi körülményeire figyelemmel alaposan feltehető, hogy a büntetési célok vele szemben az alkalmazott szabadságvesztés büntetés végrehajtása nélkül is elérhetőek, a viszonylag hosszabb tartamú próbaidő kellő visszatartó erővel bírhat.

[19] Az ítéltábla szerint az elsőfokú bíróság által alkalmazott szankciórendszer összességében alkalmas a büntetés kettős céljának egyidejű elérésére, az alkalmazott joghátrány inkább méltányosnak tekinthető, annak további enyhítésére az adott körülmények között a másodfokú bíróság nem látott alapos indokot.

[20] Az ítéltábla a Be. 590. § (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is, és megállapította, hogy az ítélet járulékos rendelkezései szintén kiegészítésre szorulnak. Az elsőfokú bíróság az ítélete [30] bekezdésében utalt ugyan a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetére a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségére, azonban arról elmulasztott rendelkezni, ahogyan a Btk. 74. (1) bekezdés f) pontjában rögzített kötelező szabály ellenére a vagyonekbevétele elrendeléséről.

[21] A Btk. 74. § (1) bekezdés f) pontja értelmében vagyonekbevétele elrendelni arra a vagyoni előnyra, amely az adott vagy ígért vagyoni előny tárgya volt. A megállapított ítéleti tényállás alapján Terhelt2 II. r. vádlott 200.000 forintot ígért Terhelt1 I. r. vádlott számára kedvező tartamú tanúvallomástétele esetére. Terhelt2 II. r. vádlott a gépjármű értékesítése révén 420.000 forinthez jutott, vagyis az I. r. vádlottnak ígért vagyoni előny Terhelt2 II. r. vádlott rendelkezésére állt. Az ígért 200.000 forintból 10.000 forint átadásra is került I. r. vádlott részére előlegként. Figyelemmel arra, hogy az ígért vagyoni előny tárgyát az aktív vesztegetőtől a törvény kötelezően elvonni rendeli, a bíróság a fennmaradó 190.000 forint erejéig a Btk. 74. § (1) bekezdés f) pontja alapján vagyonekbevétele elrendelését rendelt el Terhelt2 II. r. vádlottal szemben.

[22] Nyilvánvaló elírás folytán korrigálja az ítéltábla az ítélet [4] bekezdését azzal, hogy a II. r. vádlott utóneve helyesen Keresztnév1, valamint 4 gyermekéből 1 nagykorú csupán a 3 kiskorú mellett. A [31] bekezdés büntető költség viselésére vonatkozó rendelkezése is Terhelt2 II. r. vádlottal szemben került rögzítésre.

[23] A fentiekre figyelemmel az ítéltábla a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen eljárva bírálta el az előterjesztett védelmi fellebbezéseket, s ennek keretében a Tatai Törvényszék fellebbezéssel támadott határozatát a Be. 606. § (1) és (3) bekezdése alapján a fentebb indokoltak szerint megváltoztatta és a II. r. vádlottal szemben vagyonekbevétele alkalmazásáról és a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtása esetére a feltételes szabadságra bocsátásáról rendelkezett.

[24] Egyebekben pedig az elsőfokú ítéletet a Be. 605. § (1) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta azzal, hogy a Be. 613. § (1) bekezdésében foglaltak szerint megállapította a

másodfokú büntetőeljárásban felmerült bűnügyi költség összegét és rendelkezett annak a II. r. vádlott által történő viselése tárgyában is.

Győr, 2024. május 16.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.
a tanács elnöke

Dr. Papp Krisztina s.k.
előadó bíró

Dr. Németh Balázs s.k.
bíró

Záradék:

Ez az ítélet és ezáltal a Tatabányai Törvényszék 2024. február 14. napján kihirdetett 3.B.247/2023/20. számú ítéletének meg nem változtatott része Terhelt2 II.r. vádlott vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2024. május 16.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.
a tanács elnöke